

"TKP'nin Sesi"

28.Ocak 1979

Pazar

Bu yayınıımızda 15'leri ve şehit edilen işçi sınıfı savaşıılarını
anıyoruz" konulu özel programımızı dinliyeceksiniz:(50' dakika)

Spiker: Deniz ve Neçmi

30'

- Yorum : (25.1.79)
- Dinleyici mektupları

15'leri ve şehit edilen işçi sınıfı savaşçılarını
anıyoruz

--- Kurtuluş savaşımızın ölümsüz kahramanları yalnız Dumlupınarlarda, Kütahya çukurlarında, Pozantı dağlarında, Antep dolaylarında, Sakarya'larda yatmıyor. Dunların en bilinçlileri, emekçi halkımızı savaşımlara kaldıran en ateşli öncüleri Karadenizin derinliklerine gömülüdür. Adları Türkiye Komünist Partisinin kütüğüne: "Ölümsüzler" başlığıyla yazılıdır. 15'leri, Mustafa Suphileri, 1921 Ocak ayının 28'ini 29'a bağlayan kanlı geceyi, halkımız hiç bir zaman unutmamıştır. Unutmıyacaktır!

--- "Göğsümde onbeş yara var!...

Saplandı göğsüme onbeş kara saplı bıçak!...

Kalbim yine çarpıyor,

Kalbim yine çarpacak!!!

Göğsümde onbeş yara var

Sarıldı onbeş yarama

Kara kaygan yılanlar gibi karanlık sular!

Karadeniz boğmak istiyor beni,

Boğmak istiyor beni

Kanlı karanlık sular!!!

Saplandı göğsüme onbeş kara saplı bıçak

Kalbim yine çarpıyor

Kalbin yine çarpacak!

~~Göğsümde onbeş yara var!~~

Göğsümde onbeş yara var!

Deldiler göğsümü onbeş yerinden,

Sandılar ki vurmaz artık kalbim kederinden.

Kalbin yine çarpıyor,

Kalbim yine çarpacak!

☒ -(Devrim savaşçıları anısına- müzik -1 dakika)
 -(Şiir:)

1921

Kanunusani 28

Karadeniz

Burjuvazi

Biz

Onbeş kasap çengelinde sallanan

Onbeş kesik baş

Onbeş arkadaş

Yoldaş.

Bunların sen

isimlerini aklında tutma

fakat

28 Kanunusaniyi unutma!

Yoldaşlar, ey!

artık lüzum yok fazla söze:

Bakın göz göze

Karadeniz

Onbeş kere açtı göğsünü,

onbeş kere örtüldü.

Onbeşlerin hepsi

Bir komünist gibi öldü.

-(müzik devam ediyor)

Yandı onbeş yaramdan onbeş alev,
 Kırıldı göğsümdə onbeş kara saplı bıçak...
 Kalbim,
 Kanlı kıızıl bir bayrak gibi çarpıyor,
 Çarpacak! "

--- Türkiye Komünist Partisinin kurucusu, onun ilk başkanı, Büyük Marksist-Leninist, inançlı enternasyonalist ve ateşli yurtsever Mustafa Suphi'yi, TKP Merkez Komitesi üyesi 14 yoldaşımızı Karadenizde öldürülmelerinin 58. yılında, onların canlarını verdiği büyük davaya tüm yaşam ve savaşlarıyla katılan yüzbinlerle, milyonla lar anıyoruz. 28-29 Ocak TKP için, komünistler, devrimciler için gözyaşı dökülen bir yas günü değildir. Öz partimizi daha da güçlendirme, TKP sıralarını nice genç, yiğit Mustafa Suphilerle sıklaştırma, fabrikaları TKP'nin kalesi yapma, barış, özgürlük, demokrasi ve sosyalizm savaşına hız verme günüdür.

--- 28-29 Ocak 1921 Türk burjuvazisinin kendi kanlı yüzünü gösterdiği gündür. Burjuvazinin komünistlere, ilericilere, yurtseverlere, onların politik örgüt ve kuruluşlarına kanlı saldırısı Türkiye Komünist Partisinin kurucuları Mustafa Suphi, Ethem Nejat, Hilmi oğlu Hakkı, Nazmi, İsmail Çitoğlu ve TKP Merkez Komitesinin öteki üyelerini alçakça öldürmesiyle başlamıştır. Bu saldırı, başta TKP kadroları, ^{nı} onun bilinçli militan kadrolarını kırma, zindanlarda tabutluklarda çürütme, tüyler ürpertici işkencelerden geçirme, sürgün, öldürme biçiminde 58 yıldır sürüyor. Ama:

Hapis.... (ATTEW korosunun "15'ler marşı)

D. --- Hapis, zindan, kan halkımızın ulusal kurtuluş savaşını durduramadı, durduramayacak. Nice yiğitlerin, ulusal kurtuluş savaşçılarının adları Mustafa Suphi'nin ve TKP'nin Karadenizde sulara gömülen öteki önderlerinin yanına yazılıyor. Türkiye emekçi halkının ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış, sosyal ilerleme ve sosyalizm savaşı, bugün yüzlerce, binlerce yiğidin ölüsü üstünde yükseliyor. Burjuvazinin, 1921 Ocakının 28'i 29'a bağlayan gecesinde Karadeniz'in derinliklerinde döktüğü kan, bugün işçi sınıfımızın, alınının milyonlarca yoksul köylümüzün terini toprağa karanların, emperyalizmin boyunduruğuna, faşizme, sömürüye karşı yürüyen yiğit gençlerin elindeki kırmızı bayrak oldu. Burjuvazinin döktüğü kan yerde kalmadı. Elimizdeki kırmızı bayraktır. Türkiye Komünist Partisinin sönmeyen kırmızı meşalesidir.

--- Halkımız, bağımsız, özgür yaşamak istiyor, halkımız toprağa ve ekmeğe doymak istiyor. Halkımız, sırtındaki keneleri emperyalistleri ve onların ülkedeki uğaklarını sırtından atmak istiyor. Halkımız bunun savaşını veriyor. Emperyalistlerin uğaklarının, MHP'li ve Maoçu faşistlerin silahları bu büyük savaş yürütenlere dönüyor. İlerici, yurtsever, devrimci gençler, işçiler, aydınlar toprağa düşüyor. Onların adları Mustafa Suphilerin yanındadır. Onların adları o kanlı kırmızı mermere kazılıyor. Onların adları unutulmayacak.

İşte yiğitler yigidi, ulusal kurtuluş savaşçıları genç ölümler: Özer Elmas, Sait Ulusoy, Aytekin Taş, Mehmet Ömer, Avni Ece, Nevzat Bulut, Cevat Balcı, Mehmet Dağbaşı, Haydar Alaydın, Enver Kurt, Hikmet Umul, Zeki Yalçınkaya, Mehmet Yapıcı, Fevzi Türbeci, Seydi Akcan, Şahin Acar, Muharrem Özdemir, Abdülkadir Adanur, Sinan Hepşen, Hüseyin Güzel, Nejat Gökpınar, Barış Yıldırım, Önder Alkan, Kemal Pehlivan, Turan Ören, Metin Akgün, Baki Ekiz, Murat Kurt, Sacit Saraçoğlu, Cuma Halutoğlu, Kenan Öztürk, ~~Ekrem Ertürk~~ Ercan Turgut, Ali Karakız, Ali İhsan Özgür, Mehmet Aras, Hüseyin Balta, Mehmet Çakmak, Bahattin Gülpınar, ^{Akın Özdemir} Latif Can, Efraim Ezgin, Osman Nuri Uzunlar, Faruk Ersan,

Salih Gevenci, Hürcan Gürsan, Serdar Alten, Turgut İplikçioğlu, Numan Kaygısız ~~ve işte Başan Özkur, ve daha nicekark~~ ve daha yüzlerce, yüzlerce genç ölümler, 1 Mayıs kırımı, 16 Mart kırımı, Sivas, Elazığ kırımı ve kanlı Maraş kıyımı, kadın, çocuk, genç, ~~1~~ yaşlı demeden faşistlerin kahbece, hunharca öldürdüğü insanlar.

O kanlı kızıl mermerde yazılı adlar çoğalıyor, hapis, zindan, kan halkımızın bağımsızlık, demokrasi, ulusal kurtuluş savaşını durduramıyor, durduramayacak....

Nazım Hikmet'in dediği gibi: (şiir)

---Yüreklerde yılgınlık, gözlerde korku yok. ~~Ölüyor~~

Ölüyor çarpışarak insanlarımız

-halbuki nasıl hak etmişlerdi yaşamayı-

ölüyor insanlarımız

-ne kadar çok-

sanki şarkılar ve bayraklarla

bir bayram günü nümâyîşe çıktılar

öyle genç

ve fütursuz...

İşte Maocu faşistlerin kurşunlarıyla ~~felç olan 21 yaşında~~ ^{ve böyle diyor} ~~sanki su sözleriyle~~ ayağa kalkmış faşizme karşı yürüyüşlerici Gençler Derneği üyesi Tarık Demirkan, "Saldırı ve kırımlarla bizi yıldırabileceklerini sananlar yanılıyorlar. Ulusal kurtuluş savaşımızın ateş boylarında emekçi halkımız nasıl kararlı, ardıcıl savaşmışsa, biz de bugün emperyalizmin uşağı faşizm özlemcilerine karşı öyle savaşacağız. İşçi sınıfımız 15-16 Haziranlarda, 16 Eylülde nasıl direnmişse, öyle direneceğiz. Şili halkı Pinoşet'e, İran halkı Şaha, Nikaragua halkı Somozaya karşı nasıl dövüyorsa, biz de yüreğimizde aynı sönmez ateşi duyarak döğüşeceğiz. Kanımız, canımız pahasına faşizme geçit vermiyeceğiz. Utku bizim olacaktır."

faşistlerce

— İşte/öldürülen genç mühendis Kenan Öztürk'ün yiğit eşi, hiçbir zorbalığın demokrasi savaşçıları durduramayacağını şöyle haykırıyor: "Kenan öldürülmeden önce/evimizi bastıkları zaman, 'kocamı öldürürseniz, karşınızda beni bulacaksınız' demiştim. Kenan öldükten sonra da aynı şeyi söyledim. İçimdeki öfke ve kin mücadeleye azmine dönüşüyor. Eskisinden daha korkusozca, daha yılmadan..."

Kürt halkının ulusal kurtuluş savaşını emperyalizmin amaçları için
doğrultusunda sardırmaya yeltenen --- denilen grup tarafından yigit
için saptıran Apocular tarafından öldürülen öğretmen Mehmet Çakmak'ın/anası
oğlunun cenaze töreninde şöyle haykırıyor: "Oğlum öldü diye düşmanları sevin-
mesin. Şimdi onun yerini ben alacağım."
Dönüşüyor. Eski sinden daha korkusuzca, daha yalınca...

---Halkımızın düşmanları, emperyalist usakları, faşistler
işte bu kin ve nefret çemberiyle sarılıdır. Bu çember gittikçe
ufalıyor. Bu çember emekçi halkın, alının teriyle yaşıyanların
ateş çemberi. Bu çemberin içinde faşistler akrep misali... Çıkamıyaca-
lar o ateş çemberinden, akrep gibi yok olacaklar...

Anaların yüreklerindeki evlât acısı, faşizmin çevresindeki bu
ateşi daha harlıyor. Anaların yürekleri kor gibi... gözleri kuru...

"Evlatlarımıza sahip çıkalım ki, Maocu faşistlere ve Türkeçi
faşistlere aldanmasınlar. Ölenleri yaşatalım, çünkü onlar boş bir
amaç için ölmediler diyor, Önder Alkan'ın yigit anası Gülsüm ana.
Önder Alkan,
faşizmin kurşunlarına kurban giden/bu genç işçinin sözlerini, oğ-
luna, onun davasına duyduğu inançla tekrarlıyor Gülsüm ana: "Ölmeye-
ceğim anne, yaşıyacağım ve savaşacağım. Ölsem de yaşıyacağım.."
Evet... Önder Alkan yaşıyacak... faşizmin kurşunlarına kurban giden
yüzlerce yigit devrimci yaşıyacak.. Unutulmayacak. Anılarını yaşa-
Halkımız anılarını yaşatacak...
tacağız/... Tıpkı Mustafa Suphiler gibi. Onların adı, Mustafa Suphile-
rin yanına kazılıdır...

Mârş: Kazıdık onbeşlerin ismini: ATTE korusu

--- Mustafa Suphi yoldaş 1883 yılında Giresunda doğdu. Erzurum-
da ortakokulu, İstanbulda Hukuk Fakültesini bitirdi. Pariste, Sor-
bon'da Sosyoloji Bilimleri Fakültesi'nde okudu. Paris, o sırada
devrimci Türk sürgünlerinin merkeziydi. Suphi yoldaş, ilerici
kişilerle ilişki kuruyor, sosyalist literatüre büyük bir ilgi gös-
teriyordu. Devrimci görüşleri burada oluşmaya başladı. İşçi sınıfı
ve sendika hareketini büyük bir ilgiyle izlemeye başladı. Fransa-
da bulunduğu sırada "Tanin" gazetesine işçi ve sendikal hareketle
ilgili sürekli haber ve yazılar yazıyordu. Fransa'da, Belçikada
işçilerin grevleri, gösterileri Suphi yoldaşın üzerinde ~~etkili~~
silimez etkiler bırakmıştır. Ama onun üzerinde en büyük etkiyi
Rusyada patlayan ilk devrim: 1905-1907 burjuva demokratik devrimi
yapmıştır. Bu devrim, yalnız Mustafa Suphiyi değil, yüzyıllar boyun-
ca uyuyan Doğu'yu da etkilemiştir. Doğu halklarını uyandırmıştır.

---1908'de Türkiyede Jön Türklerin önderliğinde bir burjuva,
devrimi gerçekleşti. Suphi yoldaş Türkiyedeki gelişmeleri yakından
izliyor, ittihatçıların ihanetini görüyordu. O, Türkiyede bir sos-
yalist partisinin kurulmasını zorunlu ~~görüyor~~ ^{buluyor} ve 1912'de bazı
arkadaşlarıyla birlikte İkinci Enternayonale bağlı Osmanlı Sosya-
list Partisinden ayrılıyor. "İfham"- Uyarma- adlı bir gazete çıkar-
maya başlıyor. Bu, Türkiyede, sosyalist ülküleri savunan ve yayma
başlayan ilk sosyalist gazeteydi. Mustafa Suphi yoldaşın devrimci
onun yetenekleri
kişiliğinin nitelikleri, işte bu dönemde oluştu, olgunlaştı.

--- Şuphi Yoldaş, eşine ender rastların ^{nan} büyük bir örgütçüydü.
O yığınları sava çekmesini, büyük davaya kazandırmasını bilen bü-
yük devrimcilerdendir. 1913'te tutsak ediliyor, Sinop kalesine sürü-
lüyor. O günden bu yana Sinop kalesi nice komünistin, yurtseverin,
devrimcinin çürütüldüğü zindanlardan biri olarak kalmıştır. Suphi
yoldaşın örgütçülük yeteneği burada da görülüyor. Sinop kalesi
onun inancını, iradesini kıramıyor. Suphi yoldaş Sinop kalesinden
bir kayıkla kaçıyor.

7
Mustafa Suphi yoldaşın Rusya'ya ^{geçiyor} sığınıyor. Onun kaçacak başka yolu ^{imadığı için} ~~yoktu~~. Padişahlar, paşalar, kanlar gibi Çar da onun düşmanıydı. Birinci Dünya Harbinde ^{patlayınca} Türkiye Almanyanın yanında Rusyaya saldırdınca Mustafa Suphi tutuklandı. Harp ^{niyor} esiri Türklerle birlikte Ural'da ^{uyor} sürüldü. Suphi yoldaşı Ural'da, büyük fabrikalarda işçi olarak çalışırken görüyoruz. Onun örgütçülük ve girişimcilik yeteneklerini burada da görüyoruz. Tatar işçileriyle ilişki kuruyor, bolşeviklerle bağlanıyor. Onlardan maksist kitaplar alıyor, Lenin'in yapıtlarını okuyor, çevresindeki ^{harp tutsağı} ~~resid~~ Türklere bunları anlatıyor, okutuyor. 1915'te Rus Sosyal Demokrat Partisi'nin bolşevik ^{partisine} kanadına üye oluyor. Uraldaki fabrikalarda çalışan Türk harp ^{harp tutsağı} ~~esir~~ Türklerinden devrimci bir küme kuruyor. Bu devrimci savaşçılar daha sonraları TKP'nin savaşkan çekirdeğini, ^{bir} dalını oluşturdular...

7 Kasım 1917. Büyük Ekim Sosyalist Devrimi. Rusya proletaryası, Bolşevik Partisinin yönetiminde, ölümsüz Leninin önderliğinde, insanlık tarihinde yepyeni bir çağı başlatan büyük devrimi utkuya ulaştırıyor. ¹ Büyük Ekim, Mustafa Suphi yoldaşın yaşamında ^{tutsaklarının} kökünden değiştiriyor. Türk harp esirlerinin durumunu da değiştiriyor. Mustafa Suphi yoldaş özgürlüğe kavuştuğu günden başlayarak yaşamının sonuna dek Büyük Ekim Devriminin ülküsünü savundu. Rusya proletaryasının utkuya ulaştırdığı büyük devrimi Türkiye işçi sınıfının da başarması için savaştı, bu büyük dava uğrunda, 14 yoldaşıyla birlikte canını verdi.

Mustafa Suphi yoldaş ateşli bir yurtsever, inançlı, sarsılmaz bir enternasyonalist. Onun bir yandan enternasyonalist bir devrimci, öte yandan büyük bir yurtsever olarak seçkin nitelikleri bu dönemde ayrı bir güçle kendini gösteriyor. Mustafa Suphi halkın yurdunu seven, onların kurtuluşu için canını bile esirgemeyen ^{bir} ateşli ^{bir} yurseverdir. Onu yakından tanıyanlar, onun savaş arkadaşları Suphi yoldaşın bu şöhürünü önemle vurguluyorlar. Bolşevik Gavril

Andevic Keremetci anılarında Suphi yoldaşı şöyle anlatıyor:

N --- "Mustafa Suphi, Türkiyeden gelen herkesle görüşmek, onlarla uzun ~~uzun~~ konuşmak için her olanaktan yararlanıyordu. Onlarla konuşurken kendini adeta yurdunda, halkının yanında görüyordu. Hala belleğimdedir. Bir kez Yalta'ya gittik. Limana bir Türk gemisi demirledi. Türk denizcilerinin geldiğini telefonla bildirdiler, Geç kalmamak için çok ivediliyorduk. Suphi sık sık saatine bakıyor heyecanı gittikçe artıyordu. Limana vardık. Gemi İstanbul'dan gelmiş. Mustafa Suphi, her denizciyle ayrı ayrı konuşuyor, yurdundaki durumla ilgili sorular soruyor, onlara Sovyet ~~ler~~ Rusya'daki durumla ilgili bilgiler veriyor, yeni çıkan "Yeni Dünya" gazetesini ve daha başka yayınları onlara dağıtıyordu. O Rusya işçi ve köylülerinin Bolşevik Partisi'nin yönetiminde yeni bir yaşamı, kapitalistlerin ve toprak beylerinin bulunmadığı bir düzen için nasıl savaştıklarını, çalıştıklarını büyük bir içtenlikle anlatıyordu.... Akşamları kıyıda-kordon boyunca gezinti yapıyorduk. Mustafa Suphi, ay ışığının denize vuran gümüşlü yola gözlerini diker ve alabildiğine bu görünümü seyrederdi. Düşüncelere dalar. Şu anda neyi, kimi düşünüyorsun?" diye sordum. "Bilmiyormusun sanki, hep acılar içindeki ülkemi, çile çeken halkımı düşünüyorum. Az önce İstanbul'dan gelen hemşerilerimin anlattıkları yüreğimi sızlattı. Halk yokluk içinde, en ağır bir sömürünün altında eziliyor. Denize baktıkça, dalgaların sesini duydukça kendimi ülkemde, halkımın içinde sanıyorum. Sovyet Rusyaya karşı girişilen karşı-devrimi bir an önce ezip yurduma dönmeyi arzuluyorum. Bizi orada savaş bekliyor...." — *miçik - ayın altında*

D. --- Mustafa Suphi yoldaş, Sovyet egemenliğini, dünyada ilk işçi-köylü devletini ~~www~~ tüm dünya emekçilerinin ortak kazanımı olarak görüyordu. Bu ortak kazanımı savunmayı her devrimcinin başta gelen bir enternasyonal görevi sayıyordu. Ve Suphi yoldaş

bu enternasyonalist görevi, silah elde genç Sovyet devletini emperyalist salgıncılara, onların yerli uşakları Denikinlere, ^{Vranzeller} Mahno'lar ve sürülerine karşı savaşıarak savundu. Suphi yoldaş Kırım'da Doğu Gönüllüleri Enternasyonal Alayı'nı kurdu. Bu Alay'a yerlilerden başka Türkler, Romenler, Bulgarlar da girdi. Bu savaş birliği, Beyaz Orduculardan general Slaçev'e karşı savaşımlara doğrudan doğruya katıldı.

/ Partizan marşı /

--- Suphi Yoldaş, bir yandan Sovyet Rusya'da ~~www~~ ilk işçiköylü devletini silah elde, cephelerde savunurken, diğer yandan da Anadolu'da başlayan ulusal kurtuluş savaşına elinden gelen yardımı yapıyordu. Anadolu'da kurulan Halk Çetelerine silah ulaştırıyordu. Sovyet "Ulusların Yaşamı" dergisinin 25 Mayıs 1919 sayısında şu satırları okuyoruz:

"Türk komünistleri kahramanca savaşıyor, Komünist kümeleri öyle büyük değildir, ama verimli çalışıyorlar..."

Bu küme~~lerden~~den, Haliç Grubunun başında ^{bolşevik} "Baba" Mehmet vardı. Onunla birlikte Rusyadan dönen ~~5-6 kişilik~~ bolşevikler grubu Mustafa Suphi yoldaşla bağlıydı. Bu grup daha çok, Anadolu'ya silah, fabrikalardan tezgâh, işçi kaçırma işleriyle uğraşıyordu. "Yeni Dünya" gazetesini dağıtıyor, işgalci askerler arasında, onların dilinde yazılmış bildirilerle ajitasyon çalışması yürütüyorlardı. Bu gruptan Osman kaptanın çetesi, Kürt Süleymanın çetesi, Ardışanlı Abdullahın çetesi, Azavur haydutlarına karşı, Halife Ordusu denilen çapulculara karşı savaşlarda büyük başarılar gösterdiler. ^{Bolşevik} "Baba" Mehmet'in örgütlediği çetede TKP MK Genel Sekreteri Bilen yoldaş da yer almış, bu çetenin Geyve yakınlarında Anzavur sürülerine karşı giriştiği çarpışmada yaralanmıştı. Suphi yoldaşın kurduğu Türkiye Komünist partisinin başında bugün böylesi yiğit, böylesi ateşlerden geçmiş yurtseverler, enternasyonalistler bulunuyor.

--- Suphi yoldaş'ın, 15'lerin/yurtseverliği ve enternasyonalistliği böylesine içiçeydi, bir bütündü. Bu da, onun ve yoldaşlarının işçi sınıfının davasına tüm yaşam ve savaşlarını adamalarından, Marksiz-leninizme içtenlikle bağlılıktan ileri geliyordu. O inançlı bir devrimci, büyük bir ajitator, teorisyen ve usta bir örgütçüydü. Gavril Andevic Keremitci anılarında şöyle diyor: "İnsanlar Suphiyi ilgiyle dinliyordu. Sorular soruyorlar ve her zaman ondan açık ve akıllıca yanıtlar alıyorlardı. Suphi nerede konuşsa, büyük bir canlılık, neşe, onaylama haykırışları, coşkun alkışlar kopuyordu..." Suphi'de, görüşlerini, davanın haklılığını yığınlara benimsetmede büyük bir ustalık, yetenek vardı..."

--- Suphi yoldaşın, partimizin kurucu ve ilk başkanın, Karadenizde öldürülen ve bugüne dek şehit edilen işçi sınıfı savaşçılarının bu üstün yetenekleri, bugün TKP sıralarına giren nice genç kuşaklar için büyük bir ornektir. Bugün hem sayı bakımından hem de nicel bakımdan büyüyen, ~~devleşen~~ ^{gelişen} TKP yığınlar arasında saygınlığı giderek artan ve burjuvazinin yüreğine korku salan Türkiye Komünist Partisi'ni, Suphi'lerin partisini, böylesi yürekli, yiğit devrimciler ^{yeliştiriyor yeliştirecekler} yaşatıyor, yaşatacaktır!

(Türkiye Nazım'ın "TKP'em benim" şiiri)

Kapanış: Türkiye işçi sınıfına selam" marşı.

"TKP'nin Sesi"

29.1.1979 Em.

Dinleyici Mektupları:

Yığın çalışmaları

Değerli Dinleyenler!

Federal Almanya'nın Münih kentinden bir dinleyicimiz bize gönderdiği mektupta,yığın çalışmaları içinde tek tek işçi ve emekçi aileleriyle kurulacak ilişkilerin,onların problemlerinin çözümüne çalışmanın önemini ~~an~~ dile getiriyor."Onlara yol göstermek zorundayız,biz onları kucaklayabildiğimiz ölçüde,işçi sınıfı hareketini yığına ballaştırıp,yığınlara maledebiliriz?" diyor.

Dinleyicimizin bu mektubu bize bir kez daha yığın çalışmalarının temeli üzerinde durmanın ve bu konudaki yanlış eğilimleri ele

almanın zorunlu olduğu konusunda bir uyarı oldu. Bu nedenle birkaç örnekle birlikte yığın çalışmaları üzerinde dünya komünist hareketinin denenmiş leninci ilkelerini belirtmek istiyoruz.

Yığınları kazanmak sorunu komünistler için/savaşın her aşamasında en başta gelen sorundur. Yığınları kazanmak, ama nasıl? Büyük Önderi da
Sosyalist Devrimi'nin yüce mimarı/Lenin bu soruya/yanıt veriyor.
Lenin, tüm emekçi halkın sosyal kurtuluşunu sağlayacak devrimin öncü gücü parti ile yığınlar arasındaki bağın yerel örgütler aracılığıyla sağlanabileceğini belirtiyor. Yerel örgütler ne yapacaklardır? Yerel örgütlerin ve bu yerel örgütleri oluşturan, demokratik yığın örgütlerinde çalışan komünistlerin görevleri nelerdir? Onlar emekçi yığınları nasıl savaşa çekebilirler? Herşeyden önce komünistler sürekli emekçi halk yığınlarının içinde olmalıdırlar, onların nabızlarını

ellerinde tutmalıdırlar,"onların dilek ve isteklerini,duygu ve düşü-
nüş halini bilmelidirler,onlara yanaşmayı,onların güvenini kazanma-
yı bilmelidirler?" Bir örnek alalım:Kapitalist düzende yaşamın her
anı sosyal eşitsizliklerle,sömürü,baskı ve vurgunla geçmektedir.Bu
Avrupa'nın en gelişmiş kapitalist ülkeleri içinde böyledir.Örneğin
diyelim ki
Münih'te Siemens'te yapılacak teknik bir değişme ile patronlar
sömürü oranını arttırıyorlar.Ya da patronlar işçi çıkarmayı planlı-
yorlar.Veyahut işçi temsilciliği seçimleri yapılacak.Eğer bu durum-
larda komünistler Siemens'te çalışan işçilerimizin ne gibi bir
tepki gösterdiklerini,neler düşündüklerini,hangi duygulara kapıl-
dıklarını bilmezlerse onları kazanabilirler mi? Elbette kazanamaz-
lar.Bundan başka bilmek de yeterli değildir,onlara yanaşmayı da
becerlemek gereklidir,Ancak bir komünist yığınları ne için için kaza-

partinin değişik alanları kapsayan politikasını, programını, belge ve sloganlarını yaymakla görevlidir. Örneğimizi sürdürürsek, Siemens-te çalışan işçimiz komünistlerin tüm işçi sınıfının ve emekçilerin çıkarıxx, ulusal bağımsızlıgxxxxx, barış, demokrasi ve sosyalizm için savaştığını bilmelidir. Siemens'li işçimiz Türkiye Komünist Partisi' nin Programını tanımalı tüm Batı Avrupa'da çalışan işçilerin sorunlarının çözümü için, yurdumuzda işsizliğin ortadan kaldırılması için Türkiye Komünist Partisi'nin ~~neyixönerdiğini~~ neyi önerdiğini, nasıl savaştığını bilmelidir. Elbette bütün bunlar birbirine sıkı sıkıya bağlı süreçler içinde olacaktır. Bütün bunların yanında komünistlerin, ilişkide oldukları emekçilerin bireysel problemlerinin çözümü için çalışmaları, onlara ilgi göstermeleri olağandır. Ancak unutulmamalıdır ki, bu temel yığın çalışması değildir. Vax ~~xxxxxxxalışmalarıxxxxxxönerdiklxxxxxlmxxxxxxxneşxxxxxxında~~ Hatta, komünist

lerin bütün iyiniyet ve yardımına karşın, herhangi bir emekçinin ~~xxx~~ bireysel sorunu çözülmediğinde ters tutumlara girdiği çok görülmüştür. Komünistler ~~xxx~~ tek tek bireylerin problemlerinin çözümü için değil, o tek tek bireylerin oluşturduğu yığınların sorunlarının çözümü için savaşırlar ve bu savaş işçi sınıfının savaşıyla bağlarlar. Bir örnek daha verirsek sanırız sorunumuz daha da açıklığa kavuşacaktır. Örneğin 1 Mayıs'ta yüzbinlerce emekçi tek tek kendilerinin bireysel problemlerinin çözümü için uğraşıldığı nedeniyle ~~xxxx~~ biraraya gelmediler. Onların biraraya gelişlerinin ve Türkiye Komünist Partisi'ne Özgürlük belgilerini haykırma harının nedeni komünistlerin sendikalarda, demokratik yığın örgütlerinde ~~xxxxxx~~ işçi sınıfının ve emekçilerin çeşitli tabaka ve kesimlerinin çıkar-
ları için sorunlarının çözümü ^{zaten} komünistlere güvendikleri için ~~işin~~ savaştıkları ^{nedeniyle} biraraya geldiler. Türkiye Komünist Partisi'nin belgelerini ve Programını benimsedikleri için "TKP'ye Özgürlük" diye haykırıyorlar.